

1. Laat de twij - fel in mij zwij - gen, want mijn God heeft mij be - mint!
 2. God heeft mij zijn Zoon ge - ge - ven; door 't ge - loof nam ik Hem aan.
 3. Hij, de ken - ner van ons le - ven, kent mij en Hij hoort mijn stem,
 4. Ru - we stor - men mo - gen woe - den, soms is al - les om mij nacht,

5

Ja, de geest maakt mij het ei - gen, dat ik eeu - wig ben Gods kind.
 Ja, ik weet het, ik zal le - ven, en door Hem ten he - mel gaan.
 weet, dat ik in angst en be - ven des te dich - ter kom bij Hem.
 God, mijn God, zal mij be - hoe - den, God houdt voor mijn heil de wacht.

9

Door mij God zal ik her - le - ven! Ook al sta ik soms te be - ven,
 Zelfs nog voor ik was ge - bo - ren, heeft God mij in hem ver - ko - ren;
 Niets, dat mij van God kan schei - den! 'k Zal, wat ik hier ook moet lij - den,
 als ik lang op hulp moet wach - ten blijft hij bij mij da - gen, nach - ten;

13

toch vat ik steeds moed in smart: God is meer - der dan mijn hart.
 eer God's woord en schep - pings - macht ook maar iets had voort - ge - bracht.
 Jui - chen zelfs in nood en pijn, meer dan o - ver win - naar zijn.
 door een nacht, hoe zwart, hoe dicht, voert hij mij in 't eeu - wig licht!